

Iubire părintească

Nici un om nu este fără de păcat, după cum spune și Sfântul Evanghelist Ioan: „Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi” (I Ioan 1,8).

Păcatul este călcarea cu știință prin gând, cuvânt sau faptă a voii lui Dumnezeu, ca urmare a folosirii greșite de către om a libertății cu care a fost înzestrat. Păcatul este un accident nefericit în viața omului, care lovește chipul lui Dumnezeu din om, murdărește sufletul, slăbește puterile spirituale, dar și cele fizice și în cele din urmă îl robește pe om. Pentru a ne elibera din această robie, Fiul lui Dumnezeu S-a coborât din cer și s-a făcut om, biruind în Trupul Său păcatul și urmarea acestuia, moartea.

Chiar în prima zi după Învierea Sa, Mântuitorul a suflat asupra Sfinților Apostoli și le-a dat puterea de a dezlega păcatele oamenilor în Sfânta Taină a Spovedaniei spunând: „Luați Duh Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, le vor fi iertate; și căroră le veți ține, vor fi ținute” (Ioan 20,22-23).

Pentru că nu este nici un om fără de păcat, înseamnă că nici un om nu se poate mântui fără spovedanie. Această taină a bisericii lui Hristos constă în parcurgerea a trei etape importante: mărturisirea de către credincios a păcatelor sale înaintea preotului duhovnic; dezlegarea păcatelor făcută de către duhovnic printr-o rugăciune specială; primirea canonului, adică primirea de către credincios a unor indicații sau recomandări menite să-l ajute în vindecarea sufletească.

Spovedania trebuie făcută de bunăvoie, însoțită întotdeauna de sentimentul părerii de rău că l-am supărat pe Dumnezeu, dar și de nădejdea că Dumnezeu ne iartă. Ea trebuie să fie sinceră și completă, știind că doar păcatele mărturisite sunt iertate. Mărturisirea trebuie să fie făcută cu hotărârea fermă de a ne strădui să nu mai greșim. Înainte de spovedanie trebuie făcută o cercetare atentă a gândurilor și a faptelor noastre pentru a nu uita sau neglija un păcat care ne poate afecta serios. Rușinea sau teama care ne vin în gând când trebuie să mărturisim sunt ispite de la vrăjmașul și ele trebuie scuturată. În Taina Spovedaniei preotul nu acuză și nu pedepsește păcatele, ci doar le dezleagă, iar secretul spovedaniei este cu sfințenie păstrat.

În Taina Spovedaniei, dincolo de preotul duhovnic, ne așteaptă Dumnezeu cu iubire părintească, gata să ne ierte, gata să ne vindece rănilor, gata să ne ajute, gata să ne facă moștenitori ai Împărăției Sale, numai să nu-L lăsăm să ne aștepte în zadar.

Profesor Irina Buta, Suceava

Un început bun

